RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 222.143 van 18 januari 2013
in de zaak A. 205.845/X-15.160.

In zake : de n.v. BK INVEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Ghysels
kantoor houdend te 1170 BRUSSEL
Terhulpsesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 31 juli 2012, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2012/0260 van 27 juni 2012 van de vierde kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 13 augustus 2012.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 januari 2013.

Wnd. kamervoorzitter Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Sacreas, die loco advocaat Jan Ghysels verschijnt voor de verzoekende partij, en bestuurssecretaris-juriste Aurélie Van Meensel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de verzoekende partij tot vernietiging van het besluit van 20 oktober 2011 van de verwerende partij ontvankelijk maar ongegrond en beslist dat de kosten van het beroep ten laste komen van de verzoekende partij.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 20 oktober 2011 wordt het administratief beroep van 14 juni 2006 van de verzoekende partij verworpen tegen het besluit van 9 mei 2006 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor “het regulariseren van de inplanting van een loods” aan de Essenestraat 24 in Ternat.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. De verzoekende partij heeft een procedurestuk met de titel "verzoek tot voortzetting" ingediend waarin niet enkel de voortzetting wordt verzocht maar ook opmerkingen worden geformuleerd bij het auditoraatsverslag evenals een verzoek tot prejudiciële vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof. Het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State (hierna: het cassatieprocedurebesluit) voorziet ná de kennisgeving van het auditoraatsverslag niet in de mogelijkheid om een laatste memorie neer te leggen. Wanneer de auditeur concludeert tot de verwerping van het cassatieberoep moet de verzoekende partij luidens artikel 18, § 1 van het cassatieprocedurebesluit, op straffe van de toewijzing van de afstand van geding, "vragen dat de procedure wordt voortgezet teneinde te worden gehoord". Het auditoraatsverslag concludeert tot de verwerping van het beroep van de verzoekende partij. Het "verzoek tot voortzetting" van de verzoekende partij wordt dan ook uit de debatten geweerd in de mate het opmerkingen bij het auditoraatsverslag en een prejudiciële vraag formuleert.

V. Onderzoek van de cassatiemiddelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.23, § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) "in samenhang gelezen met het gelijkheidsbeginsel vervat in artikelen 10 en 11 [GW] en het zorgvuldigheidsbeginsel".

7. De verzoekende partij betoogt dat het beroepen arrest "stelt dat het niet nodig was om de hele vergunningsprocedure van voren af aan opnieuw te voeren aangezien nog steeds beschikt diende te worden over de oorspronkelijke aanvraag, waarbij moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij op

13 oktober 2007 door de verwerende partij werd gehoord", terwijl artikel 4.7.23, § 1 VCRO bepaalt dat de deputatie beslist op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar "en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord" en terwijl de Raad van State bij arrest nr. 208.158 van 15 oktober 2010 de beslissing van 15 februari 2007 van de deputatie had vernietigd en deze vernietiging "impliceerde dat er een volledig nieuwe beslissing moest worden genomen". De verzoekende partij betoogt verder dat "(d)e deputatie wist dat de verzoekende partij wou gehoord worden, zoals bleek uit het feit dat voor de beslissing tot het eerste besluit de deputatie de verzoekende partij wel degelijk op 13 februari 2007 heeft gehoord. Er was voor de verwerende partij geen reden om aan te nemen dat de verzoekende partij naar aanleiding van een nieuwe beslissing, niet meer wou gehoord worden" en "dat bij een tweede beslissing over hetzelfde dossier aan deze verplichting [van artikel 4.7.23 VCRO] mag worden voorbijgegaan. Indien er wel aan deze verplichting mag worden voorbijgegaan (dan) maakt dit manifest een schending uit van het gelijkheidsbeginsel". Ook het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden omdat "in augustus 2011 (…) door de verzoekende partij een planologisch attest (werd) aangevraagd om de bestaande situatie te regulariseren", "de feitelijke omstandigheden met betrekking tot de percelen duidelijk gewijzigd" zijn en "de verzoekende partij (wenste) aan te tonen dat de afstand van 4,40 m binnen de context van de voorliggende aanvraag niet strijdig is met de goede ruimtelijke ordening".

Beoordeling

8. De RvVb is een administratief rechtscollege als bedoeld in artikel 14, § 2 Wet Raad van State, waarop het zorgvuldigheidsbeginsel, een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, niet van toepassing is.

9. Het arrest waarbij de Raad van State het besluit of de verordening van een bestuur vernietigt, heeft terugwerkende kracht.

Het besluit van 15 februari 2007 van de verwerende partij wordt door de vernietiging bij arrest nr. 208.158 van 15 oktober 2010 van de Raad van State uit de rechtsorde genomen en geacht nooit te hebben bestaan.

10. Artikel 7.5.8, § 2, tweede lid VCRO bepaalt dat beroepsdossiers die bij de deputatie werden betekend vóór 1 september 2009, doch waarover de deputatie op die datum nog niet heeft beslist, worden behandeld overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum.

11. Het voor de RvVb bestreden besluit van 20 oktober 2011 werd door de verwerende partij genomen op het administratief beroep van 14 juni 2006 van de verzoekende partij dat werd ingesteld overeenkomstig artikel 53 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

12. Het middel dat de schending aanvoert van artikel 4.7.23, § 1 VCRO al dan niet in samenhang met de artikelen 10 en 11 GW, faalt naar recht.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

13. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.8.3, § 2 en 4.7.23, § 2 VCRO "en bevoegdheidsoverschrijding".

De verzoekende partij betoogt dat de RvVb "niet ambtshalve heeft onderzocht of de nieuwe beslissing van de deputatie van 20 oktober 2011 al dan niet is genomen binnen de wettelijke beslissingstermijn na het vernietigingsarrest van 15 oktober 2010" terwijl "de deputatie door te beslissen buiten de wettelijke beslissingstermijn" bedoeld in artikel 4.7.23, § 2 VCRO "ratione temporis onbevoegd was om een beslissing te nemen" en "de onbevoegdheid van de steller van de bestreden handeling, een middel van openbare orde betreft". De verzoekende partij stelt dat "de verwerende partij over een periode van 75 dagen met ingang van 27 oktober 2010" beschikte en "een

nieuwe beslissing diende te nemen voor 11 januari 2011" maar "haar beslissing (heeft) genomen op 20 oktober 2011".

Beoordeling

14. Zoals hiervoor is gebleken volgt uit artikel 7.5.8, § 2, tweede lid VCRO de niet-toepasselijkheid van artikel 4.7.23 VCRO.

Het middel dat uitgaat van de toepasselijkheid van artikel 4.7.23, § 2 VCRO bij het nemen van het voor de RvVb bestreden besluit van 20 oktober 2011 van de verwerende partij, faalt naar recht.

C. Prejudiciële vraag

15. Het voor het eerst ter terechtzitting geformuleerde verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag over artikel 7.5.8, § 2, tweede lid VCRO is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien januari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,
	Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Pierre Lefranc**